

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžak/9/2017
Identifikačné číslo spisu: 1016201935
Dátum vydania rozhodnutia: 20.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1016201935.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a z členov JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Jany Hatalovej, PhD., v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): S. U., narodený XX.XX.XXXX, ukrajinskej štátnej príslušnosti, posledný pobyt v krajine pôvodu: B. B., t. č. Pobytový tábor Rohovce, zastúpený: Liga za ľudské práva, občianske združenie, so sídlom Štúrova 3, 811 02 Bratislava, IČO: 318 079 68, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky - Migračný úrad, so sídlom Pivonková 6, 812 72 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného ČAS: MU-PO-200-40/2015-Ž zo dňa 27. septembra 2016, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6SaZ/3/2016-42 zo dňa 20. januára 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6SaZ/3/2016-42 zo dňa 20. januára 2017 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného ČAS: MU-PO-200-40/2015-Ž zo dňa 27. septembra 2016 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Sťažovateľovi n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Rozhodnutím ČAS: MU-PO-200-40/2015-Ž zo dňa 27. septembra 2016 žalovaný podľa § 12 ods. 2 písm. g) zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 480/2002 Z.z.“) zamietol žiadosť sťažovateľovi o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú.

2. Rozhodnutie vychádza zo zistenia, že sťažovateľ opakovane požiadal o udelenie azylu alebo o poskytnutie doplnkovej ochrany na území SR z politických dôvodov, z dôvodu nesúhlasu so súčasnou politikou Ukrajiny, z dôvodu obavy o svoj život, nakoľko na Ukrajine prebieha vojenský konflikt a z dôvodu, že ako bývalého vojaka ho nútili zapojiť sa do bojov na východe Ukrajiny. Taktiež z humanitného dôvodu, nakoľko počas pobytu na území SR sa dozvedel, že má chronické problémy so

srdom a dôvody rozšíril aj v súvislosti s mobilizáciou - bol mu doručený povolávací rozkaz. Vo vstupnom pohovore dňa 15.12.2015 sťažovateľ uviedol, že o udelenie azylu žiada z tých istých dôvodov ako v predošlom azylovom konaní.

3. Pri posudzovaní práva na humanitárny azyl mal žalovaný k dispozícii lekárske správy žalovaného ako aj informácie z ODZS, na základe ktorých dospel k záveru, že v súčasnosti je zdravotný stav sťažovateľa stabilizovaný, monitorovaný a medikamentózne podporovaný. Sťažovateľovi bol na území SR implementovaný prístroj, ktorý technicky rieši zlyhávania jeho srdca. Z informácií je zrejmé, že na Ukrajine sa uvedené prístroje implantujú a vykonáva sa ich servis. To znamená, že sťažovateľ v prípade návratu do Ukrajiny môže byť pod preventívnym dohľadom v špecializovanom centre. Môže pravidelne podstupovať kontroly za účelom testovania výkonu tohto zariadenia a môže s lekármi konzultovať ďalšie formy liečby, napr. medikamenty. Z toho dôvodu sťažovateľ podľa názoru žalovaného nespadá ani do jednej kategórie, teda prestarnutých, traumatizovaných alebo ťažko chorých osôb, ktorých návrat do krajiny pôvodu by mohol predstavovať značné fyzické alebo psychické útrapy, prípadne až smrť, u ktorých je potrebné riešiť ich žiadosti formou humanitárneho azylu.

4. Nakoľko predchádzajúce a ani súčasné konanie nepreukázalo existenciu vážnych dôvodov domnievať sa, že by bol v prípade návratu do krajiny pôvodu vystavený reálnej hrozbe vážneho bezprávia podľa § 13a zákona č. 480/2002 Z.z., ani rodiny na účel zlúčenia rodiny podľa § 10 a § 13b zákona č. 480/2002 Z.z. a z verejne dostupných zdrojov nevyplýva zmena bezpečnostnej situácie na Ukrajine, bolo nutné podľa názoru žalovaného konštatovať, že podmienky pre poskytnutie doplnkovej ochrany už boli vyhodnotené a bolo o nich právoplatné rozhodnuté.

5. Keďže dôvody žiadosti sťažovateľa okrem humanitárnych boli posúdené v predošlom konaní (ČAS: MU-331-12/PO-Ž-2014) a bolo o nich právoplatne rozhodnuté (rozsudok Najvyššieho súdu SR č. k. 1SžA/33/2015-86 zo dňa 06.10.2015), žalovaný dospel k záveru že sťažovateľ opäť nespĺňa podmienky podľa § 8, 10, 13a alebo 13b zákona č. 480/2002 Z.z., nakoľko žiadosť odôvodňuje rovnakými dôvodmi ako v predchádzajúcom konaní.

II.

Konanie na krajskom súde

6. Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného ČAS: MU-PO-200-40/2015-Ž zo dňa 27.09.2016, ktorým žalovaný v zmysle § 12 ods. 2 písm. g) zákona č. 480/2002 Z. z. zamietol žiadosť sťažovateľa o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú.

7. Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku v rozsahu podanej žaloby uviedol.

8. K žalobnému bodu, že žalovaný nedostatočne zistil stav veci a nesprávne právne posúdil vec uviedol, že tieto námietky nie sú dôvodné. Žalovaný si v intenciách rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 9SaZ/6/2016-45 zo dňa 11.05.2016 zabezpečil súhlas žalovaného s oboznamovaním sa s jeho zdravotným stavom a mená jeho ošetrojúcich lekárov v Národnom ústave srdcových a cievnych chorôb a meno kardiológa mimo tohto ústavu, vyhľadal a do spisu založil relevantné informácie o aktuálnom zdravotnom stave žalobcu, údaje o potrebných medicínskych výkonoch v budúcnosti a o prognóze zdravotného stavu žalobcu, vyžiadal si informácie týkajúce dostupnosti starostlivosti pre pacientov s chronickým zlyhávaním srdca, informácie o existencii špecializovaných lekárskejších centrách, ktoré riešia implantáciu CRT-D prístroja a informácie o servise k týmto prístrojom na Ukrajine. Z ich obsahu podľa názoru krajského súdu získal dostatok informácií, potrebných ku kvalifikovanému posúdeniu žalobcovej žiadosti o udelenie azylu z humanitárnych dôvodov, s ktorým sa podrobne zaoberal. Krajský súd poukázal na to, že sťažovateľ požiadal opakovane o azyl aj z humanitárnych dôvodov. Krajský súd v tejto súvislosti zdôraznil, že na udelenie tzv. azylu z humanitárnych dôvodov nie je právny nárok a jeho udelenie závisí výlučne od právneho uváženia žalovaného, a preto jeho neudelenie nemôže byť predmetom súdneho prieskumu. Krajský súd konštatoval, že všetky ďalšie dôvody žiadosti sťažovateľa,

na základe ktorých žiadal o azyl sú totožné, boli už riešené v predchádzajúcom konaní a bolo o nich právoplatne rozhodnuté. Taktiež je podľa názoru krajského súdu nesporné, že žalovaný sa zaoberal údajom sťažovateľa o existencii povolávacieho rozkazu, ako však vyplýva zo samotného napadnutého rozhodnutia žalovaného tento bol vyhodnotený ako nedôveryhodný.

9. Pretože krajský súd nevyhodnotil uplatnené námietky ako dôvodné, podanú žalobu zamietol.

10. O trovách rozhodol krajský súd za použitia ust. § 167 ods. 1 S.s.p. tak, že sťažovateľovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

III.

Konanie na kasačnom súde

A)

11. Proti rozsudku krajského súdu sťažovateľ v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť.

12. Sťažovateľ v súlade s § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. namieta, že krajský súd nepostupoval v súlade s S. s. p., keď o odklade vykonateľnosti rozhodnutia rozhodol až potom, čo mu bola zo strany sťažovateľa doručená v poradí druhá žiadosť o priznanie odkladu vykonateľnosti s dvojmesačným časovým odstupom od doručenia správnej žaloby súdu.

13. Podľa názoru sťažovateľa krajský súd rozhodol na základe nesprávneho posúdenia vo vzťahu k námietke nedostatočne zisteného skutkového stavu a jeho nesprávneho ustálenia v rozhodnutí s poukazom na obsah administratívneho spisu vo vzťahu k prístupu sťažovateľa k zdravotnej starostlivosti na Ukrajine. V kasačnej sťažnosti poukázal na stanoviská a vyjadrenia lekárov a dodal, že jeho ochorenie je veľmi závažného charakteru a pacienti so zlyhávaním srdca sú rizikovými pacientmi, pretože im vo zvýšenej miere hrozí náhla zástava srdca a smrť. Tieto ochorenia (s výnimkou difúznej sponylózy) boli uvedené vo vyjadrení, ktoré tvorí súčasť spisu a žalovaný ich v rozhodnutí nezobral do úvahy a nijakým spôsobom sa s nimi nevysporiadal. Sťažovateľ zastáva názor, že spadá do kategórie osôb ťažko chorých z dôvodu, že jeho ochorenie je nevyliciteľné, je sprevádzané viacerými ďalšími ochoreniami zhoršujúcimi priebeh hlavného ochorenia a v neposlednom rade je uňho vysoká pravdepodobnosť srdcového zlyhania v prípade absencie potrebnej medikamentóznej liečby a kardiologickej starostlivosti. Sťažovateľ zastáva názor, že by mu v prípade návratu na Ukrajinu nebola poskytnutá zdravotná starostlivosť, ktorú si jeho zdravotný stav nevyhnutne vyžaduje.

14. Sťažovateľ namietal nesprávne právne posúdenie vo vzťahu k vyhodnoteniu žiadosti o azyl z humanitných dôvodov. Sťažovateľ je človekom v pokročilom veku, bez rodinného zázemia a so závažným a nevyliciteľným ochorením, v prípade ktorého svojvoľné posudzovanie dôvodov pre udelenie azylu z humanitných dôvodov môže mať neprimerane prísne, v najhoršom prípade fatálne následky.

15. Ďalej sťažovateľ namietal nesprávne právne posúdenie spočívajúce vo vzťahu k aplikácii doplnkovej ochrany. Neľudské zaobchádzanie by v prípade sťažovateľa spočívalo v skutočnosti, že by na Ukrajine nemal prístup k medikamentóznej liečbe ani ku špecializovanej kardiologickej starostlivosti. Žalovaný nezohľadnil osobitné a individuálne charakteristiky prípadu sťažovateľa na základe čoho dospel predčasne k nesprávnemu právnemu záveru v tejto veci.

16. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhol kasačnému súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie.

B)

17. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sťažovateľ v priebehu azylového konania a ani v kasačnej sťažnosti nepreukázal také skutočnosti, ktoré by opodstatňovali zmenu napadnutého rozhodnutia žalovaného, a preto navrhol kasačnému súdu, aby kasačnú sťažnosť zamietol.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu

18. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.) postupom podľa § 492 ods. 1 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná a napadnutý rozsudok krajského súdu je v zmysle § 462 ods. 2 S.s.p. potrebné zmeniť tak, že ruší preskúmané rozhodnutie a vec žalovanému vracia na ďalšie konanie. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 455 S.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 20.06.2017 (§ 137 ods. 2 S.s.p.).

19. V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal ochrany svojich práv proti rozhodnutiu žalovaného o zamietnutí žiadosti o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenej podľa § 12 ods. 2 písm. g) zákona č. 480/2002 Z.z., a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Podľa ust. § 2 písm. f) zákona o azyle je vážnym bezprávím 1. uloženie trestu smrti alebo jeho výkon, 2. mučenie alebo neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie alebo trest, alebo 3. vážne a individuálne ohrozenie života alebo nedotknuteľnosti osoby z dôvodu svojvoľného násillia počas medzinárodného alebo vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu.

Podľa ust. § 9/ zákona o azyle ministerstvo môže udeliť azyl z humanitných dôvodov, aj keď sa v konaní nezistia dôvody podľa § 8.

Podľa ust. § 12 ods.2 písm. g) zákona o azyle Ministerstvo zamietne žiadosť o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú aj vtedy, ak žiadateľ nespĺňa podmienky podľa § 8, 10, 13a alebo § 13b a ide o opakovanú žiadosť o udelenie azylu a nemožno rozhodnúť podľa § 11 ods. 1 písm. f) z dôvodu, že sa podstatne zmenil skutkový stav,

20. Konanie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky je upravené v zákone o azyle. Udelenie azylu na území Slovenskej republiky je spojené so splnením podmienok taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyle, t. j. v prípade žiadateľa o azyl musia byť preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu.

21. V citovanom ustanovení ide o zákonné vyjadrenie ústavnej garancie poskytovania azylu cudzincom prenasledovaným za uplatňovanie politických práv a slobôd (čl. 53 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky).

22. Z administratívneho spisu je zrejmé, že sťažovateľ prvýkrát požiadal o azyl vyhlásením zo dňa 10.11.2014 z politických dôvodov, pretože nesúhlasí s politikou Ukrajiny, z dôvodu vojnového konfliktu sa bojí o svoj život, pretože ho nútili bojovať na východe Ukrajiny s čím nesúhlasil. O tejto žiadosti rozhodol žalovaný rozhodnutím ČAS: MU-331-12/PO-Ž-2014 zo dňa 06.02.2015 tak, že sťažovateľovi azyl neudelil, a nebola mu poskytnutá ani doplnková ochrana. Toto rozhodnutie bolo následne, z dôvodu podania opravného prostriedku, potvrdené krajským súdom, a na odvolanie sťažovateľa aj Najvyšším súdom Slovenskej republiky (sp. zn. 1Sža/33/2015).

23. Z aktuálneho administratívneho spisu žalovaného ČAS: MU-PO-200/2015-Ž kasačný súd zistil, že druhá žiadosť o azyl bola sťažovateľom podaná dňa 10.12.2015 z rovnakých dôvodov ako v predchádzajúcom konaní. O azyl požiadal aj z humanitárnych dôvodov vzhľadom na svoj zlý zdravotný stav a z dôvodu, že mu bol doručený povolávací rozkaz.

24. Sťažovateľ v podanej kasačnej sťažnosti namietal, že žalovaný nedostatočne zistil skutkový stav a následne nesprávne právne posúdil zdravotný stav sťažovateľa ako aj úroveň poskytovania zdravotnej starostlivosti v krajine pôvodu sťažovateľa. Uvedené námietky vyhodnotil kasačný súd ako dôvodné. Kasačný súd uvádza, že žalovaný pri posudzovaní zdravotného stavu nedostatočne zistil skutkový stav tak, že nezohľadnil pri posudzovaní zdravotného stavu sťažovateľa všetky predložené lekárske správy. Žalovaný pri posudzovaní zdravotného stavu nezohľadnil lekársku správu MUDr. K. N. zo dňa 18.05.2016. Z uvedeného dôvodu bude povinnosťou žalovaného v ďalšom konaní doplniť dokazovanie o uvedenú lekársku správu ako aj doplniť dokazovanie o aktuálne lekárske správy týkajúce sa aktuálneho zdravotného stavu sťažovateľa.

25. V súvislosti s posudzovaním zdravotného stavu kasačný súd poukazuje na vykonávacie nariadenie ministra vnútra SR z 21.02.2014 k zákonu o azyle, kde je v článku 13 uvedené, že za humanitné dôvody sa považujú najmä prípady neúspešných žiadateľov o azyl z radov prestarnutých, traumatizovaných alebo ťažko chorých osôb, ktorých návrat do krajiny pôvodu by mohol predstavovať značné fyzické alebo psychické útrapy, prípadne až smrť. Vzhľadom na doposiaľ predložené lekárske správy sa javí, že zdravotný stav sťažovateľa je nevyliciteľný, jeho ochorenie je sprevádzané viacerými ďalšími ochoreniami zhoršujúcimi priebeh hlavného ochorenia (dilatačná kardiomyopatia) a v neposlednom rade je u sťažovateľa vysoká pravdepodobnosť srdcového zlyhania v prípade absencie potrebnej medikamentózneho liečby a kardiologickej starostlivosti. V prípade sťažovateľa ide o pacienta s vysokým kardiovaskulárnym rizikom, u ktorého sú potrebné časté kontroly zdravotného stavu s nutnosťou intenzívnej liečby srdcového zlyhania, ktorého súčasťou bola aj implantácia CRT-D-resynchronizačného prístroja s funkciou defibrilátora. Z uvedených dôvodov je preto nutné po doplnení dokazovania ohľadne zdravotného stavu sťažovateľa a doplnenia dokazovania ohľadne dostupnosti špeciálnej zdravotnej starostlivosti vyžadujúcej si jeho zdravotný stav v krajine jeho pôvodu, nutné opätovne posúdiť, či v prípade sťažovateľa (vzhľadom na to, že aj na základe doteraz vykonaného dokazovania je podľa názoru kasačného súdu možné sťažovateľa považovať za ťažko chorú osobu, potrebné zväžiť aj s poukazom na vykonávacie nariadenie ministra vnútra SR z 21.02.2014 k zákonu o azyle, kde v článku 13 za humanitné dôvody sa považujú aj prípady neúspešných žiadateľov o azyl z radov ťažko chorých osôb, ktorých návrat do krajiny pôvodu by mohol predstavovať značné fyzické alebo psychické útrapy, prípadne až smrť), prichádza do úvahy možnosť udelenia azylu z humanitných dôvodov.

26. K poskytnutiu humanitného azylu kasačný súd uvádza, že z dikcie zákona (vzhľadom na správne uváženie) vyplýva, že na udelenie azylu z humanitných dôvodov nie je právny nárok a súdy, ktoré preskúmavajú rozhodnutia Ministerstva vnútra - Migračného úradu (v texte „žalovaný“), nemajú ambíciu žalovanému určovať, ktoré dôvody má považovať za dostatočné pre udelenie azylu z humanitných dôvodov, a teda ani zrušovať jeho rozhodnutia preto, že nepovažoval za dostatočný dôvod niektorý, ktorý by z pohľadu súdu takýmto mal byť. Súdnym prieskumom je obmedzený len na kontrolu toho, či je rozhodovanie žalovaného v danej veci logické a nediskriminačné, teda či nie je v rozpore so zákazom ľubovôle, vyplývajúceho pre orgány verejnej moci z ústavne zakotvených náležitostí demokratického a právneho štátu. V súvislosti s neexistenciou právneho nároku na udelenie tzv. humanitného azylu kasačný súd poznamenáva, že pokiaľ sťažovateľ o tzv. humanitárny azyl požiadal a žalovaný odôvodnil jeho neposkytnutie, tak také rozhodnutie nepodlieha súdnemu prieskumu. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sža/41/2015 zo dňa 03.02.2016, v ktorom obdobne uviedol, že „Na námietku navrhovateľa, že odporca nezhodnotil možnosť udelenia azylu navrhovateľovi z humanitárnych dôvodov uvedených v § 9 zákona o azyle odvolací súd uvádza, že vlastné rozhodnutie udeliť či neudeliť azyl z humanitných dôvodov podľa § 9 zákona o azyle je vecou voľnej správnej úvahy odporcu a vo vzťahu k výsledku tohto rozhodnutia nie je prieskum súdu možný. Z odôvodnenia rozhodnutia odporcu vyplýva, že dôvody navrhovateľa boli vyhodnotené a individuálne posúdené, pričom nebola zistená reálna hrozba vážneho bezprávia. Z uvedeného dôvodu navrhovateľ

nespadá do žiadnej kategórie osôb, ktoré potrebujú nejakú formu medzinárodnej ochrany, a preto odporca v jeho prípade nepovažoval za potrebné mu poskytnúť akúkoľvek formu ochrany. Pokiaľ teda odporca nepovažoval dôvody navrhovateľa pre udelenie azylu za takú subjektívnu okolnosť, ktorá by zakladala sama o sebe dôvod pre udelenie azylu z humanitných dôvodov, pričom túto úvahu uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia, nebolo možné považovať uvedenú námietku navrhovateľa za dôvodnú.“ V tomto prípade však kasačný súd uvádza, že sťažovateľ výslovne požiadal o humanitný azyl, ktorý odôvodnil svojim zlým zdravotným stavom, avšak žalovaný dôvod, pre ktorý humanitárny azyl neudelil, neodôvodnil dostatočne, naopak odôvodnil ho stroho, a to tým, že podľa jeho názoru sťažovateľ nepatrí medzi osoby podľa článku 13 vykonávacieho nariadenia ministra vnútra SR z 21.02.2014 k zákonu o azyle, a preto považuje kasačný súd rozhodnutie žalovaného v tejto časti za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

27. K úrovni zdravotnej starostlivosti v krajine pôvodu sťažovateľa kasačný súd uvádza, že žalovaný síce v administratívnom konaní zabezpečil správy z odboru dokumentaristiky a zahraničnej spolupráce z 19.08.2016 a z 25.08.2016, avšak informácie v nich uvedené sa týkali iba všeobecne o lekárskej starostlivosti o kardiologických pacientov. Zo správ nie je zrejmá dostupnosť špecializovanej zdravotnej starostlivosti vo vzťahu ku konkrétnej diagnóze sťažovateľa. Z uvedeného dôvodu bude potrebné v ďalšom konaní doplniť dokazovanie práve o zistenie dostupnosti špecializovanej zdravotnej starostlivosti v krajine pôvodu k sťažovateľovej diagnóze.

28. Kasačný súd ďalej vyhodnotil ako dôvodnú námietku sťažovateľa spočívajúcej v nesprávnom právnom posúdení vo vzťahu k aplikácii doplnkovej ochrany. Vzhľadom na vyššie uvedené kasačný súd dospel k záveru, že žalovaný nezohľadnil osobitné a individuálne charakteristiky prípadu spočívajúce v zdravotnom stave sťažovateľa a zároveň kasačný súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného konštatuje, že žalovaný sa vo svojom rozhodnutí ani možnosťou udelenia doplnkovej ochrany, z dôvodu dostupnosti lekárskej starostlivosti v krajine pôvodu sťažovateľa a zdravotného stavu sťažovateľa, nezaoberal, pričom v konaní boli dôvody udelenia doplnkovej ochrany z dôvodu zlého zdravotného stavu konzistentne a logicky sťažovateľom uvádzané a žalovanému tak muselo byť jasné, že pokiaľ tieto dôvody nie sú azylovo relevantné, tak je nevyhnutné dostatočným spôsobom sa vysporiadať aj s možnosťou udelenia doplnkovej ochrany. Ide o vážne pochybenie žalovaného, ktoré mohlo mať vplyv na hmotnoprávne postavenie sťažovateľa (obdobne rozsudok Najvyššieho správneho soudu č. k. 6Azs/25/2014-26 zo dňa 24.09.2014).

29. Kasačný súd na základe vyššie uvedených úvah konštatuje, že krajský súd dospel k nesprávnemu záveru, keď žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného považoval za súladné so zákonom a správnu žalobu zamietol. Nakoľko samotné preskúmané rozhodnutie v spojení s konaním, ktoré mu predchádzalo, trpí vadami, ktoré ho činia nezákonným, kasačný súd nezrušil napadnutý rozsudok, ale považoval za potrebné rozhodnúť v zmysle § 462 ods. 2 v spojení s § 457 ods. 1 S.s.p. tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa § 462 ods. 2 S.s.p. ak kasačný súd dospeje k záveru, že napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy nie je v súlade so zákonom, a krajský súd žalobu zamietol, môže rozhodnutie krajského súdu zmeniť tak, že zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vec mu vráti na ďalšie konanie.

30. O nároku na náhradu trov konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 S.s.p. tak, že sťažovateľovi, ako úspešnému účastníkovi konania o kasačnej sťažnosti, nárok na náhradu trov tohto konania nepriznal, nakoľko zástupkyňa sťažovateľa pred vyhlásením rozhodnutia do zápisnice uviedla, že si náhradu trov konania neuplatňuje.

31. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostředek není přípustný.